

EXAMENSRAPPORT TILLHÖRANDE ARBETET

"PACIFISTISKA BETRÄKTELSER"

AV

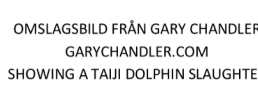
RASMUS LARSON

KONSTNÄRLIGT MASTERPROGRAM INOM KONSTHANTVERK

VID HÖGSKOLAN FÖR DESIGN OCH KONSTHANTVERK

GÖTEBORGS UNIVERSITET

2014

Inlindade i ett grönt gummitband ligger fem skisser i akrylfärg på papper föreställande en tiger med tillhörande anmärkning i mindre vänstra hörnet: mer kostnadsmering. Tre förbrukade tuber akrylfärg. Två penslar. En upplaga av Colin Narbeth's bok Collecting Military Medals – a beginner's guide från 1971. En utskrivnen papperskopra av ett utdrag från IUCN's The Red List. Ett exemplar av Bob Dylan's the Witmark Demos: 1962-1964 The bootleg series Vol. 9. Två fyllda vita kuvert med handskrivnen text skriven på framsidan: Färdiga respektive Inte färdiga. Överst i lådan ligger en bunt utskrivna A4 ark sammantagade med ett em. Arken har tillgitts titeln *Pacifistiska betraktelser* innehållandes följande text:

En film. Det var med den mitt examensarbete började. The Cove - en dokumentär långfilm som fokuserar på ett specifikt brutalt slagfält, där endast ena sidan har vapen och slaktens är överlig. Allt händer i Taiji i Japan, en stad som bakom en mask av marin kärlek är en scen för likgiltig massaker av delfiner. Ett fredligt intelligent djur som oprovcare lever i balans med naturen får sluta som en produkt. Utan världighet och i underläge blir de som inte fått äran att bli utvalda till ett liv i nöjesparker

"Jorgotten's knowledge and old new snippets of information to reinforce the general knowledge of us. This is why sooner or later it is necessary to specialize. The man who just buys medals as and when they come his way ends up with a vast number of medals and little else. If he wants to know something about his medals he must contain his collection within reasonable limits, permitting him to make a close study of them. The man who can show you a hundred medals, but doesn't even know if a man's name is engraved or impressed on the edges is not a true collector; he is a medal amasser. If he takes so little interest in his medals the chances are that he does not even know if they are genuine or not."

Jag gick in i mitt examensarbete med ambitionen att vara fri från materialen. Fri i den bemärkelsen att materialen inte ska få styra mig utan arbetet ska styra materialen. Ett arbete som inte är beroende av att vara utslaget estetisk och nödvändigtvis attraktivt. Med det inte sagt attraktivt, men separerat från att vara en produkt och rent dekorativt. Som Pablo Picasso sagt: "Art is not made to decorate rooms. It is an offensive weapon in the defense against the enemy."¹

Syftet har också varit att hitta en gemensam mötespunkt för att sammanfatta min praktik under mina år på skolan, målet och de nu tidigare nämnda tankarna som blivit

minimalistiska bassånger som en attraktion bortförda och effektivt eliminerade för att säljas som köttprodukt, när de dessutom idag innehåller tillräckligt mycket gift att de klassas som hälsofarliga och svårliga. Allt sker så osmakligt organiserat och framför allt oöfogat.

En strid porträtterad, ett krig, mellan passion och medlande mot likgiltighet. Och mitt i allt finns resterna av vad som hänt - ett rödfärgat hav.

"I think the problem is that we don't really understand what we are. In essence we're just a coned, naked ape. But in our minds we're some sort of 'divine legend', and we see ourselves as some sort of god. That we can walk around the earth deciding who will live and who will die and what will be destroyed and what will be saved. But the fact is we're just a bunch of primates out of control."

Medaljen. En militär graderingsymbol som vedertaget används i form av en bekräftelse - Du har varit duktig nu. Vad händer med den om den får användas sitt syfte men i en motstridighet berättar om motsatsen - eller kanske sammningen av vad den egentligen dödar. Den får nu inta rollen att visa upp liv och öden som tycks lysa bort och en elminering som i mina ögon sker i en destruktiv öndödighet

projektets fundament. Det jag vill åt är ett verk bestående av frostslände delar som tillsammans bildar ett installationsliknande monument, att de som grupp styrker varandra och vad de berättar. Det handlar om att presentera en visuell tanke av något som jag känner en passionerad skyldighet och vilja att berätta - inte bara vad jag ser utan vad som faktiskt händer. Inte berätta vad du ska tycka utan ge dig en chans att välja - en konversation. Det har blivit resultatet av en utdelingsceremoni där alla nu levande tillhörande det mänskliga släktet är mottagare - de tillhör oss alla och är ett kollektivt märke - ärofyllt eller motvilligt, så bär du det. Problematiken och det som är anledningen till att jag vill skapa de här medaljerna, det schemalagda krigsparallella system som är mitt arbete, ligger för mig inte i en grundläggande moraliserande tanke kring själva dödandet - hur brutalt och omfattande jag än personligen kan känna att det är. Det ligger i mitt ifrågasättande inför existensen av den kunskap och allmänbildning som ignoreras till synes samvetsfritt och kortsiktigt. Utrotningen saknar empati och det faktum att man placerar sig i en så hög position att inneha makten att utrota och gradera livsformer, som inkluderar vissa marina djur som uppnår en intelligensnivå

REFERENS ÖVERSIKT

1. Paul Watson, Quotes nr 2, http://en.wikiquote.org/wiki/Paul_Watson
2. Paul Watson, Quotes nr 1, http://en.wikiquote.org/wiki/Paul_Watson
3. Narbeth, Colin, Collecting Military Medals A beginner's guide (Ed. 14 rad 2 - 18) Cox & Wyman Ltd., London, Fakenham and reading, 1971.
4. Pablo Picasso, Quotes nr 13, http://en.wikiquote.org/wiki/Pablo_Picasso

ABSTRACT

The medal, a military grading symbol which is commonly used as a confirmation that marks accomplishments – You've done well. What happens when it's forced to use its purpose but in contradiction tell about the opposite, and take the role to display lives that are forced to fade away in an elimination steeped in destructive and lost conditions. Merged together with IUCN's The Red List and thoughts around life form's fate and circumstances – they have become my pacifist contemplations .

och förlorande förhållande. Jag tvingar samman den med IUCN's The Red List – som listar utrotningshotade djurarter. I mötet uppstår en konflikt som blir en ny illusion. Symbolen av militär styrka och prestige får agera kulvis för liv och en desperat politisk kärleksförklaring. De olika delarna i mina medaljer är den gljutna kroppen, bilden, texten och banden. Kroppen är gjuten från en skulpterad form som tillåter en långsam deformation och ett förfall av ursprungformen. Varje gjutning, varje medalj och liv, förändrar den kommande, och den slumpartade utförningen behåller jag orörd som en förstärkning av illusionen av medaljen och den förändring i uppreppningen av formen som jag vill använda. Materialet i medaljerna är nedsmälta tennsoldater – återvunna från en äldre då näva brutala slag utkämpades på heltäckningsmattor i övisshet om den riktiga världens lika brutalitet. Det går åt fyra soldater till en medalj. Fyra om de har bataljoner och marscherar.

Bilden, till skillnad från originalmedaljen som är en gjuten relief för hierarkiska emblemen, har jag gjort till ett måleri. I färgen och penseldragen finns ett liv som jag vill ska synas, så vi verkligen kan se dem. Bilder på djur som kämpar för

att uppleva självkänedom när de ser sig själva i en spegelbild. Dessutom utfors den på ett skert orättvist tillvägagångssätt där utveckling både intellektuellt och fysiskt tillgodorser ena parten ett övertag som kan anses barbariskt och fegt när det helt lämnat primitiva motiv som överlevnad och enbart fokuserar på en konsumerande och kommersiell massförbrukning. Varelsor och växter som är balansen i ekosystemet för den enda jord vi har och som vi är totalt beroende av. Jag ställer mig inför ett problem och en fråga som gäller individers aktiva val och engagemang. Men också ett uttrymme att bekräfta den mänskliga intelligensen, både emotionellt och akademiskt. Att medvetet förstöra och eliminera den enda platsen som möjliggör ett fortsatt liv och en respekt inför tidigare och kommande generationer, låter inte som ett beslut taget av den som genom intellektuella prestationer trotsat fysiska lagar och genomfört tekniskt revolutionerande genombrott – Eller?

Sammanfattningen och essensen av de problem och frågor jag vill lyfta får finnas inkapslat i mitt färdiga visuella resultat och i det rum och abstrakta runt omkring som fylls med betraktarens egna erfarenheter, referenser och val.

Det här är en låda. Den är gul och gjord i ett plastmaterial, är trettio, gånger tjugo, gånger tio centimeter med tillhörande vitt lock i samma plastmaterial med en utformad flik i ena hörnet för att enklare möjliggöra en upprepande handling av att öppna och stänga. Ena sidan är märkt av en klabbig rektangulär massa, kvartlammad av ett utnött klistermärke. På insidan är väggarma målade efter världskartan i sed emlig grön och blå. Innehållet i lådan är följande: En gjuten tennsoldat av modell stände med gevär. Två gljutna tennsoldater av modell ryttare. Ett exemplar av filmen The Cove. En papperslapp vikt tre gånger (först på mitten, sedan på mitten igen och en sista upprepande gång på mitten) innehållande följande text:

På ett skiftet av brunröttat helvödringsmatta, utväsade föbörda brutala slag. Helt uppslukad av ett nätt snitt drog Korpral, Löjtnant och General kontinuerligt för att komma tillbaka och segra eftermiddagens strid, eller smältas om till en ryttare, uppgaderad såklart. Allt en helt oskyldig illusion. Snoländens bekräftas sigtätter som en tröst för att sedan kastas ner i lådan och glömmas bort. Tank vad praktik. Problemet är att det inte var någon oskyldig illusion. Den fortsatte, runt omkring mig. Världen fortsatte att ska en brutal medveten våldstakt och lässades att allt fick rum i en liten plastlåda under sången som kunde tas fram och tillbaka. Att livet bara gick att smälta om. Men hur skulle jag kunna veta att världen var som mitt lekrum? Hur skulle jag kunna veta att allt jag gjorde var verkligen?

Förlik Korpral, Förlik Löjtnant, Förlik General.

att inte förbli just bilder. Utsatta och porträtterade med referenser till en målerisk yta. Texten ska få skapa sammanhang och orsak - vad har hänt och vem. Jag vill använda mig av text på ett sätt som lämnar uppfattningen av den lita i luften. Att det finns ett litet uttrymme att själv avgöra hur den skall läsas, ironiskt eller ordagrant; du måste göra ett val. Ett förhållnings sätt som vissefjellen mer är en ambition, men om den lyckas blir till en styrka. Banden blir den del på medaljen som är förenad med erövringar och hierarkiska graderingar. En traditionellt sett textil yta som också har berättarfunktionen. Jag använder mig av varningsband och skyddstyg - som enligt etiketten på förpackningen, är till för all slags skydd och varsel. Ett faktabaserat projekt som förenas med en litterär tanke med ambitionen att visa upp det som redan syns, från en annan vinkel. De ska vara mina pacifistiska betraktelser.

"In studying the medals of one regiment the collector may amass newspaper cuttings of the period relating to the regiment, letters written home by soldiers in the field, regimental histories and obscure references to the subject in biographies, etc. He is collecting scraps of information from unusual sources to build up a full picture of the study he is making. He can bring to light

Jag kan känna en stor tillit och respekt till just den delen av berättandet i konsten som inte syns, det abstrakta insert som är så viktigt att bejaka och utnyttja, och tillita på plats. Min arbetsprocess har varit medvetet begränsad genomgående hela projektet. Jag gav mig själv redan i inledningen en ram att arbeta inom, dels för att öppna en mer fokuserad och specificerad arbetsmoral, men också för att tillåta arbetet att få leda mig och inge en trygghet i uppreppningen av en form och de problem som uppstår, som matt och skaka och det betydligt småskaliga formatet i måleriet. Begränsningen har i sin egen självkänedom gjort mig friare och de beslut och val som har varit aktuella kring utformning, praktiska lösningar och materialkänedom har i en mediativt bemärkelse resulterat i ett lugn och en belönande relation till min process. Jag hade en vision som jag ville realisera, jag skulle skapa symboliska illusioner - en grundtanke som har visualiserats. I min projektbeskrivning använde jag mig lite löstkvat av ett egen dikterat fiktivt utdrag ur en dialog - eller ett kommando: "operation guldfisk påbörjad - ja, sergeant" (En koppling till det militära i medaljen men också en referens till ett konstverk jag blev konfronterad med i ett reportage för ett par år sedan, Marco Evaristt's The

Goldfish blender. Verket består av blender-maskin som är fylld med vatten och en guldfisk. Betraktaren har således valet att starta maskinen och mika guldfisken, eller låta den fortsätta leva - dock i en blender.)

Så i andan av mitt examensarbete och verklighets fiktion får jag avsluta det jag påbörjade med att besvara mitt eget kommando: "operation guldfisk genomförd - (tystnad)"

Underst i den gula plastlådan ligger en bunt digitalt utskrivna fotografier som en dokumentation och vars egentliga plats är i gemet sittandes på föregående text, liggandes överst i lådan. Man kan även finna ett kassetband i transparent plast märkt "kosmos" för tillfället fransspelat 2:26 minuter in på sida A. En sönderteruggad orange blyertsamma. En tom plastpåse. Och slutligen ett fem gånger fem centimeter stort inslaget paket i vaxat omslagspapper, med ett väl förseglat innehåll.

11

14

